

[Poul Sørensen.]

gerne sige fra denne talerstol. Og jeg vil gerne minde statsministeren — som måske for ofte bestiger talerstolen — om den samarbejdsvilje, han lagde for dagen, da vi fik 12 timer til at gennemføre det sidste såkaldte lovkompleks, statsministeren kom med. Under selve debatten blev det på baggrund af de tilfældige afstemninger, der fandt sted, og hvor socialistisk folkeparti, stemte sammen med oppositionspartierne, af statsministeren trukket frem — under den lette form, der er hans egen — at det var en forbrødring mellem oppositionen og det ærede medlem hr. Aksel Larsen.

Jeg har også læst 1. maj-talen, og jeg har her i dag hørt, hvad statsministeren har sagt. Må jeg spørge den højtærede statsminister: de betænkninger, der ligger på bordene i salen, det, der antagelig vil ske i dag og de nærmeste dage, er det en forbrødring mellem socialdemokratiet og socialistisk folkeparti? Det må det jo være, hvis det, statsministeren sagde, sidste gang vi drøftede disse ting, var rigtigt.

Formanden: Det er en lang mødedag, og jeg henstiller derfor, at disse bemærkninger, der kun periferisk berører det egentlige, der forhandles om, holdes inden for rimelige grænser.

Statsministeren (J. O. Krag): Jeg skal kun tillade mig at sige, at det ærede medlem hr. Poul Sørensens indlæg ikke giver anledning til nogen kommentar fra min side.

(Kort bemærkning).

Erik Eriksen: Jeg beder kun om en kort bemærkning for at sige tak for statsministerens udtalelse om, at han ønsker mig velkommen tilbage til talerstolen. Jeg tror, jeg tør sige, at den højtærede statsminister er ganske enig med mig i, at jeg i almindelighed plejer selv at kunne finde min plads; den højtærede minister ved måske også, at jeg plejer ikke at trænge mig på, og jeg kan love, jeg skal heller ikke gøre det.

Landbrugsministeren (Skytte): Efter disse korte bemærkninger er det måske lidt vanskeligt for mig at vinde interesse, når jeg vender tilbage til noget så jordisk som forkøbsrettens anvendelse over for landbrugsejendomme. Den har imidlertid indtaget så fremtrædende en plads i denne debat, at jeg synes, jeg over for tinget og offentligheden gerne vil redegøre for, hvordan forkøbsretten normalt praktiseres.

Det er i al almindelighed sådan, at 2 mænd handler fuldkommen frit; 2 frie mænd aftaler salgs- og købesum og alle andre betingelser. I de tilfælde, hvor der så er forkøbsret for staten, står det til staten at antage eller forkaste dette tilbud, og derfor vil jeg gerne understrege, at enhver sælger, der handler på normal vis, altid ved, at han har solgt, og han ved altid, hvilken pris han får.

Må jeg tilføje, at forkøbsretten kun bliver bragt til anvendelse — selvfølgelig — til de formål, der står i loven: til fremskaffelse af jord, direkte eller gennem mageskifte, til oprettelse eller supplerung af landbrug og gartneri, til fremme af hensigtsmæssig jordfordeling, til oprettelse af kolonihaver og rekreative områder, til egnsudvikling, byudvikling, sommerhusbebyggelse eller til offentlige formål. Jeg vil yderligere tilføje, at forkøbsretten vil kun blive brugt til disse formål i det omfang, samfundsmæssige interesser taler for det, og den jord, der ikke anvendes, vil så omgående, som det er muligt, blive solgt igen.

En enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Peter Larsen — måske den er overflødig. Det ærede medlem sagde, at regeringens forslag var politisk betonedede forslag, og han klagede samtidig over de stærke ord, som bl. a. handelsministeren havde brugt over for oppositionen. Når en venstremand siger det fra denne talerstol, skal jeg ikke sige andet til det end: hvad skal så vi andre sige om venstres forslag og venstres ordvalg? Jeg tror ikke, vi har noget at lade hinanden høre, hvad angår